तत्र यद्ब्रह्मजन्मास्य मौञ्जीबन्धनचिह्नितं ।
तत्रास्य माता सावित्री पिता त्वाचार्य्य उच्यते ॥ १७० ॥
वेदप्रदानादाचार्य्यं पितरं परिचक्षते ।
न ह्यस्मिन् युज्यते कर्म्म किञ्चिदामौञ्जिबन्धनात् ॥ १७१ ॥
नाभिव्याहारयेद्ब्रह्म स्वधानिनयनादृते ।
शूद्रेण हि समस्तावद्यावद्वेदेन जायते ॥ १७२ ॥
कृतोपनयनस्यास्य व्रतादेशनमिष्यते ।
ब्रह्मणो ग्रहणं चैव क्रमेण विधिपूर्व्वकं ॥ १७३ ॥
यद् यस्य विहितं चर्म्म यत् सूत्रं या च मेखला ।
यो दण्डो यच्च वसनं तत् तदस्य व्रतेष्वपि ॥ १७४ ॥
सेवेतेमांस्तु नियमान् ब्रह्मचारी गुरौ वसन् ।
सन्नियम्येन्द्रियग्रामं तपोवृद्ध्यर्थमात्मनः ॥ १७५ ॥
नित्यं स्नात्वा शुचिः कुर्य्याद्देवर्षिपितृतर्पणं ।
देवताभ्यर्च्चनं चैव समिदाधानमेव च ॥ १७६ ॥
वर्ज्जयेन्मधु मांसं च गन्धं माल्यं रसान् स्त्रियः ।
शुक्तानि यानि सर्व्वाणि प्राणिनां चैव हिंसनं ॥ १७७ ॥
अभ्यङ्गमञ्जनं चाक्षणोरुपानच्छत्रधारणं ।
कामं क्रोधं च लोभं च नर्त्तनं गीतवादनं ॥ १७८ ॥